

EENDEN

*Ze zijn al weg uit water
en moeilijk van bewegen
verruilen zij hun zwijgen
voor angstaanjagend kwaken.*

*Op de begroeide oevers
klapwieken zij omdat ze niet
hun snavel ongestoord
in water kunnen steken.*

*Met tegenzin op vleugels
verlaten zij de grond,
hun zware lichaam trekt
uit zicht het donker in.*

Chris J. van Geel
Uit: 'Verzamelde Gedichten' 1997
Uitgeverij G.A. van Oorschot